

ISPEC

Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi
International Journal of Social Sciences & Humanities

Derleme Makalesi

e-ISSN: 2717-7262

<https://doi.org/10.5281/zenodo.15172984>

Bir Modern Derviş Hikayesi: Sadık Yalsızuçanlar

Levent BİLGİ ¹

¹ Harran Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü
Sorumlu Yazar Email: leventbilgi@gmail.com

Makale Tarihçesi

Geliş: 10.01.2025
Kabul: 28.02.2025

Anahtar Kelimeler

Sadık Yalsızuçanlar,
Dem,
Yazar,
Yolculuk

Özet: Sadık Yalsızuçanlar eserleri gibi kendisi de modern bir derviş. Roman, hikâye, anlatı, deneme gibi pek çok türde eserler vermiştir. Onun dervişliği biraz da eserlerindeki postmodern ve sürrealist bir özellikten gelir. Romanlarının en önemli özelliklerinden biri de kendisinin, dostlarının, sevdiklerinin ve çevresinin hayatına yer vermesidir. Özellikle tasavvuf büyükleri, veliler, Allah dostları eserlerinde yer alır. Yalsızuçanlar romanlarında tasavvufi öğelere de yer verir. Mevlana, Yunus Emre, Muhiddin i Arabi, İmam-ı Rabbani gibi tasavvuf büyüklerini konu edinir. Bu çalışmamızda Üstad: Nur'dan Bir Dem romanı üzerinden Yalsızuçanlar'ın derviş yönüne bakmaya çalıştık. Roman yazarın kendi gençlik yıllarını ve tasavvufi gelişimini anlatan bir eserdir. Yazar ailesi ve yakın çevresinden yola çıkarak kendi manevi gelişimini anlatmıştır. Yalsızuçanlar 100'ü aşkın eseriyle bir taraftan çok üretken ve çok yazan bir yazardır. Pek çok romanında aslında kendisini anlatır. Dem romanı da Yalsızuçanlar'ın şahsi macerasını anlattığı romanıdır. Biz romanda aslında bir derviş haliyle Sadık Yalsızuçanlar'ı okuruz. Yalsızuçanlar'ın, Üstad'ın eserlerini okumaya başlamasının ardından bütün hayatı değişir. Romanda Yalsızuçanlar'ın üstadının adı hiç geçmez. Kitapların okunduğu bir eve gidip gelmeye başlar. Hatta tatillerde orada kalır. Artık kendisini okumaya vermiştir. Okudukça Üstad ile arasında manevi bir bağ oluşur. Yavaş yavaş Sadık Yalsızuçanlar'ın manevi yolculuğu başlar. Yalsızuçanlar üniversite okumak için Ankara'ya gider. Manevi rehberi ile bağı daha da güçlenmiştir. Artık rüyalarında bile onu görür. Kaldığı yerde sürekli okur. Sadık Yalsızuçanlar bu manevi yolculuğu ile modern bir dervişe dönüşür.

A Modern Dervish Story: Sadık Yalsızuçanlar

Article Info

Received: 10.01.2025
Accepted: 28.02.2025

Keywords

Sadık Yalsızuçanlar,
Dem,
Writer,
Journey

Abstract: Sadık Yalsızuçanlar is a modern dervish himself, just like his works. He has produced works in many genres such as novels, stories, narratives, and essays. His dervishness also comes from a postmodern and surrealist feature in his works. One of the most important features of his novels is that he includes the lives of himself, his friends, his loved ones, and his environment. Sufi masters, saints, and friends of Allah are especially present in his works. Yalsızuçanlar also includes Sufi elements in his novels. He takes on Sufi masters such as Mevlana, Yunus Emre, Muhiddin i Arabi, and İmam-ı Rabbani. In this study, we tried to look at Yalsızuçanlar's dervish aspect through the novel Üstad: A Dem from Nur. The novel is a work that tells the author's own youth and Sufi development. The author tells his own spiritual development based on his family and close circle. Yalsızuçanlar is a very productive and prolific writer with over 100 works. In many of his novels, he actually tells about himself. The novel Dem is also a novel in which Yalsızuçanlar tells his personal adventure. In the novel, we actually read Sadık Yalsızuçanlar as a dervish. Yalsızuçanlar's whole life changes after he starts reading the works of the Master. The name of the Master of Yalsızuçanlar is never mentioned in the novel. He starts going to a house where books are read. He even stays there on holidays. He has now devoted himself to reading. As he reads, a spiritual bond forms between him and the Master. Gradually, Sadık

Yalsızuçanlar's spiritual journey begins. Yalsızuçanlar goes to Ankara to study at university. His bond with his spiritual guide has become even stronger. Now he sees him even in his dreams. He constantly reads where he stays. Sadık Yalsızuçanlar turns into a modern dervish with this spiritual journey.

1. Giriş

Rivayet odur ki, Mevlana'ya bir bölgeden bir heyet gelir ve beldelerini irşat etmek üzere bir şeyh isterler. Mevlana yanındaki oğlu Sultan Velet'e, "Söyle kapıcıya o gitsin heyetle." der. Sultan Velet babasının yanlış anladığını zannederek, "Efendim şeyh istiyorlar." der. Bunun üzerine Mevlana, "Derviş isteseylerdi ya sen ya ben gidecektik, şeyhliği kapıcı da becerir." der. Sadık Yalsızuçanlar modern dervişliğin günümüzdeki en önemli temsilcilerindendir. Roman, hikâye, anlatı, deneme gibi pek çok türde eserler vermiştir. Onun dervişliği biraz da eserlerindeki postmodern ve sürrealist bir özellikten gelir. Romanlarının en önemli özelliklerinden biri de kendisinin, dostlarının, sevdiklerinin ve çevresinin hayatına yer vermesidir. Özellikle tasavvuf büyükleri, veliler, Allah dostları eserlerinde yer alır. Onun derdi hayatında ve eserlerinde Allah'a yaklaşma vesileleri olmaktır. Onun için yol ve yolculuk Yalsızuçanlar'ın seyr-i sulukunun bir parçasıdır. Yalsızuçanlar romanlarında tasavvufi öğelere yer verir. Mevlana, Yunus Emre, Muhuddin i Arabi, İmam-ı Rabbani gibi tasavvuf büyüklerini konu edinir. Bu çalışmamızda Üstad: Nur'dan Bir Dem romanı üzerinden Yalsızuçanlar'ın derviş yönüne bakmaya çalıştık. Roman yazarın kendi gençlik yıllarını ve tasavvufi gelişimini anlatan bir eserdir. Yazar ailesi ve yakın çevresinden yola çıkarak kendi manevi gelişimini anlatmıştır (Çelik, 2014). Yalsızuçanlar 100'ü aşkın eseriyle bir taraftan çok üretken ve çok yazan bir yazardır. Pek çok romanında aslında kendisini anlatır. Dem romanı da Yalsızuçanlar'ın şahsi macerasını anlattığı romanıdır. Biz romanda aslında bir derviş haliyle Sadık Yalsızuçanlar'ı okuruz.

2. Bir Modern Derviş Hikayesi: Sadık Yalsızuçanlar

Bazı yazarlarda kurgular hakimdir. Bazı yazarlardaysa kurguların içinde kendi duyguları, ruhları da yaşar. Bazıları bir iş olarak yazar, bazılarıysa her cümlede kendilerini yazar. Sadık Yalsızuçanlar, hayatı arayışlarla, manevi yolculuklarla geçen bir yazarımızdır. O pek çok romanında kendi ruhunu, mistik mesajları arar. Dem romanında, Yalsızuçanlar'ın, genç yaşta Üstad'ın eserlerini okumaya başlamasının ardından bütün hayatı değişir. Yalsızuçanlar'ın üstadının adı hiç geçmez. Kitapların okunduğu bir eve gidip gelmeye başlar. Hatta tatillerde orada kalır. Artık kendisini okumaya vermiştir. Okudukça Üstad ile arasında manevi bir bağ oluşur. Yavaş yavaş Sadık Yalsızuçanlar'ın manevi yolculuğu başlar. Yalsızuçanlar üniversite okumak için Ankara'ya gider. Manevi rehberi ile bağı daha da güçlenmiştir. Artık rüyalarında bile onu görür. Kaldığı yerde sürekli okur. Sadık Yalsızuçanlar bu manevi yolculuğu ile modern bir dervişe dönüşür (Özen, 2018). Güneşin doğduğu yerden gelen adamların hikayesi bu. Doğuyu da batıyı da Allah'ın bilenlerin. Her şeyin bir anlamı var diyebilenlerin. Yalsızuçanlar ismini üniversite yıllarında Yakaza ile duymuş, romanı bir çırpıda okumuş, sonra yine okumuştum. Yalsızuçanlar ismi bende hep yol ve yolculuğu çağrıştırmıştır bu romandan sonra. O benim için sürekli yolda olan adamdır. İlk okuduğum romanı Yakaza idi, son okuduğumsa Nur'dan Bir Dem: Üstad. Kimin sözüdür hatırlamıyorum. Her yazarın bilhassa ilk romanı kendisini anlatır, kendinden izler taşır. Yakaza'da bu izleri yakalamak mümkün. Ama Dem ise doğrudan doğruya Yalsızuçanların kendi mistik serüveni.

"Bende sığar yedi cihan/Ben bu cihana sığmazam" demiş Nesimi. Yalsızuçanlar bu cihana sığmayan ve fakat yedi cihanı içine sığdıran bir ozan. Aşığın derdi hep onunla olmaktır ya. Hep onu düşünmek, onu zikretmek, uyurken uyanırken her yerde, her şeyde, her olayda,

her duyguda, her insanda sadece onu görmek. Yalsızuçanlar Allah'ı ararken faniliğin sınırlarını zorlayan adam. Yakaza'da da bu böyle, Dem'de de.

Yalsızuçanlar 100'ü aşkın eseriyle bir taraftan çok velud ve çok yazan bir adam. Diğer taraftan da kendisine mahsus suskunluğu ile sözü taçlandıran bir usta.

"Biz sevdik aşık olduk, sevildik maşuk olduk/Her dem yeniden doğarız, bizden kim usanası." demiş koca Yunus. Nur'dan Bir Dem böyle bir ânın romanı, Yalsızuçanlar'ın demlenmesinin romanı.

Cemil ismini eskiden beri severim. Nazım Hikmet'in Tanburi Cemil Bey'in genç yaşta ölümü üzerine yazdığı "Cemil Ölürlen" adlı muhteşem şiirinden çok etkilendiğim için midir nedir bilmem. Nazım "Ah ! Ey gafil faniler, iman edin Allah' a !/Bir ilahi ruhun da geldi işte son günü." demişti şiirinde. Romanda Yalsızuçanlar Cemil ismiyle çıkıyor karşımıza. Cemil bilgisayarına oturmuş elifin hikayesini yazmak istemiştir. Bu arada dayısının oğlu Özkan arar ve dayısının öldüğü haberini verir. Ve Yalsızuçanlar hayatını, ailesini, özellikle de Üstad ve eserleri ile tanışmasını anlattığı otobiyografik bir yolculuğa çıkar. Ama bu yolculuğun özü o yazdığı ilk satırlarda saklıdır.

"Bilebildiğim kadarıyla ilk ve son harf eliftir. Bu durumda elifle başlayan, yine elifle biten bir kelime olarak lale, örneğin İlae diye yazılınca lale anlaşılmıyor. Lale Allah'tır, Allah da elifle başlar, elifle biter" (Yalsızuçanlar, 2014). Yalsızuçanlar'ın derdi bu hayatta bir elif olabilmek, elifi yansıtabilmektir. Elif dosdoğru olmaktır, olduğu gibi görünmektir. Ruhun bilgeliğine ulaşmak için yola çıkmak, yolda olmaktır. Ruhun sızısına şifa aramaktır. İnsan elif gibi dimdik durunca insandır. İnsanın, yazarın anlamı tam da içindedir, kelimelerinin derinliklerinde saklıdır. Yalsızuçanlar her dem yeniden doğan, kelimeleri ile şifa vermeye, elif gibi durmaya azmetmiş bir modern dervıştır. Yalsızuçanlar'ın eserlerine dokunduğunuzda içinde enfüsi bir muhabbet, kardeşlik havası sezersiniz. Onun derdi elif olmaktır. Bütün kitaplarını toplayıp sıksanız içinden sadece elif damlar. Kalp Allah ile olunca derviş başka ne söyler ki?

"Güzel he ile biter gerçi, güzel he de bir nevi eliftir. Güzel he telaffuz ettiğimde beni daima büyüler ve içine çeker, orada kaybolurum. Güzel ve he. İki güzellik ve hafiflik birleşir. Dünyaya gelirkenki halimizi en güzel anlatan harf güzel he imiş gibi gelir bana. Saf, ağırlıksız, katışıksız bir şey... Dünyaya gelirken temiz geliriz. Keşke giderken de öyle gidebilsek" (Yalsızuçanlar, 2014). Elif olmak saf, temiz, katışıksız olmak demektir. Yalsızuçanlar'ın eserlerine baktığımızda o saflığı görürüz. Üstad da o saf, temiz ve katışıksız olmanın bir sembolüdür. İnsan bu dünyanın şartlarında o saflığını muhafaza edemeyebilir. Savaş, kavga, mücadele, hep kazanma asırlarında insan nasıl saflığını koruyabilir ki? Ondandır ki hayatı hep bir yenileniş duygusuyla ve silbaştan yaşamak isteriz. Düşer, çamurlara batar, her yerimizi kir, pasa bularız. O doğum saflığımızı bir türlü devam ettiremeyiz. Bazen çıkış yolu kalmamış gibi hissederiz. Ama ötelere parlayan bir elif görürüz. Saflığını, temizliğini koruyan bir Üstad buluruz. İşte Yalsızuçanlar'ın Dem'i okuyucusuna bu ışığı göstermek için yazılmış gibi. Dünya, hayat, insanlar, vahşi kapitalizm seni bozmuş, kirlenmiş olabilir. Çamurlar içinde debelenmekte olabilirsin. Ama geceleri aydınlatmaya bazen bir ışık yeter. İşte Yalsızuçanlar'ın Üstad'ı bize zifiri karanlıkta yol gösteren, kurtuluşu gösteren bir yıldızdır. Bu kitapta birilerinin propagandası yok. Bir şeylerin empozesi, ideolojilerin kasaveti yok. Yalsızuçanlar sadece kendi elifine işaret ediyor. Kendi yıldızına. Sadece işte bu benim yıldızım, saflık, temizlik, katışıksızlık örneğim diyor. Romanda ismi geçmeyen Üstad her şeyden, herkesten müstağni bir adam. Hayatı yalnızlıklar içinde geçmiş. Hiç şikâyeti yok. O, kitapları, talebeleri, devamlı çıktığı dağları, tepeleri ile mutlu bir adam. Ben size karışmıyorum, siz de bana karışmayın diyor. Sizin derdiniz dünya.

Ben ise başka maksatlardayım diyor. Benim derdim Allah ile dost olmak, O'nun zikri, tefekkürü, aşkıyla yaşamak diyor.

“Ellerim yok biliyorum ama senin ellerini tutmak istiyorum efendim. Elimi uzatıyorum, tut lütfen. Gözümü seninle dünyaya açtım. Dünyada tükenmez murat var imiş, ne alanı gördüm, ne murat gördüm, diyor şair. Ben de böyleydim efendim. Tükenmez bir murat olduğunu sanıyordum o günlerde. O günler, henüz biatım tazeydi, bağlılığım yeniydi. Yağmur gibiydim. Hani yağmurda bir gün evinden çıkmış, bir süre ıslanmıştınız. Hikmetini soranlara, ‘Onun bağlılığı tazedir, O’ndan yeni geliyor’ buyurmuştunuz. Onun gibiydim efendim. Temiz saf, ağırlıksızdım. Cam gibiydim. Billura benziyordum. Fanus gibi ışıyordum. Bakınca içim görünüyordu. Baktığım şeyin içini görüyordum. Her şeye hayretle bakıyordum. Sanki ilk kez görüyormuş gibi bakıyordum. İçimde hiç kötülük yoktu. Kötülüğü tanıımıyordum.” (Yalsızuçanlar, 2014). Roman bir Üstad’ı anlatıyor, bir Yalsızuçanlar’ı anlatıyor. Bazen ikisini bir anlatıyor, bazen Üstad Yalsızuçanlar oluyor, bazen Yalsızuçanlar Üstad. Roman Yalsızuçanlar’ın ailesi ve sevdiği kız ile başlıyor. Ama ötelardan bir ışık gibi Üstad belirince ne aile kalıyor, ne de kadın aşkı. Yalsızuçanlar’ın gözü elifden başka bir şey görmez oluyor artık. Yalsızuçanlar ailenin, kavgaların, çekişmelerin kaosundan Üstad’ın cennetine kaçırılmıştır sessizce. Üstad’ı hiç görmeden, tanımadan. Sadece kitapları ve talebeleri ile. Romanda Cemil’in, hakikatte Yalsızuçanlar’ın içinden dünya cehennemi söküp atılmıştır artık. Cennet kendisini elife götüren kitapların, Üstad’ın adıdır artık. Romanda Yalsızuçanlar’ın Üstad’ının adı hiç geçmez. Kim olduğunun, ne olduğunun önemi de yoktur. Yalsızuçanlar’ın olmayan ellerinden tutup ona dünyayı, ahireti, elifi tanıtmıştır ya o yeter. Önemli olan yolculuktur, yol değil. Cemil/Yalsızuçanlar lise yıllarında Üstad’ı bir kez tanıdı, gitti kendisini hiç görmeden elini öptü ve biat etti. Sonra anladı ki kendisini Rabbine ulaştıracak Burak’ın adı Üstad’dır. Şahsi miracının rehberi Üstad’dır. Bir daha o eli hiç bırakmadı. Üstad Yalsızuçanlar’ın seyr-i sülukunda elsiz elini tutan rehberi oldu. Allah’ın insan şekline girmiş ipi oldu. “Kimseye soru sormamak şartıyla sana sır verilecektir.” (Yalsızuçanlar, 2014) deniyor Üstad’a rüyasında. Yalsızuçanlar bunu duyar da yerinde durur mu. O sırlar arayan adamdır, sırları kitaplarında, kelimelerinde, sükutunda arar. Peygamber haber getirendir. Rabbinden gönderilen sırları anlatır bize. Gayb âlemlerinin rehberi, tercümanıdır. Resuldür, elçidir. Ötelardan bizi kurtarmak için uzatılan eldir. Mürşid, Üstad’da resulün elçisidir. Peygamberin mesajının aynasıdır. Dünya ve ahiret sırlarını açan kapının anahtarıdır. “Ne dünyadan kazandığınıza sevinin, ne de yitirdiğinize üzülün...Bunu anlayamıyorum. Bir kez olsun tadabilecek miyim bu hali? Boş derinlikler değil bunlar...bunların sözü edilmez. Söz zihne özgüdür, kelim gönüle mahsustur. Kelam söylenmeyendir. Söylenince de mayalanandır.” (Yalsızuçanlar, 2014). Üstad’ın sözleri, sırları Yalsızuçanlar’ın dünyasında mayalanır. O artık dünyayı, fenayı, faniliği görmez olur. Devamlı Üstad’ın kitaplarını okur. O sırlara ermiştir artık. “Bize sanırım sırların çok azını söylüyorsun.” (Yalsızuçanlar, 2014) der. Ama bu az olan da yeter yazara. Üstad yıldızlardan, kâinattan, varlıklardan, ötelardan, insandan, Allah ve peygamberden, ölümden hep konuşur. Yalsızuçanlar, “Senin kelimelerin beni sarhoş ediyor” (Yalsızuçanlar, 2014) der. Cemil dayısının ölümünü öğrenip hatıralarını yazmaya başladığında 47 yaşındadır. Üstad ile gençlik yıllarında tanışmış, ancak aradan yıllar geçmiştir. Zaman bazı şeyleri değiştirmiştir:

“Eski ben değilim efendim... çok değiştim... çok kirlendim... çok yoruldu... çok dağıldım... parçalandım... gözlerim artık eski renkleri görmüyor.... eski kokuları duyamıyorum...” (Yalsızuçanlar, 2014).

Zaman ve yaşananlar Cemil’i bazen dağıtmış, yormuştur. Ama Cemil/Yalsızuçanlar Üstad’ın elini hiç bırakmamıştır. Yalsızuçanlar saadetin, huzurun Rabbe ulaşmakta olduğunu bir defa tatmıştır. Onu artık başka yerlerde aramaz. Üstad eline bir ışık vermiştir, Yalsızuçanlar artık başka yerde rahat etmez. Sevginin, muhabbetin, saadetin bulunduğu her

yerde O vardır. Huzursuzluk ve gaflet Rab'den uzak düşmektir. Elçiden ayrılmaktır. Yalsızuçanlar Üstad'ın elini hiçbir zaman bırakmaz, belki de Üstad Yalsızuçanların elini bırakmayandır. Ama eller, kalpler, tefekkürler bir defa mülaki olmuştur. Ayrılmak cehennem gibi imkansızdır.

“Yaşamıma bu kırmızı kitaplar girdiğinden bu yana ya onları okurken kendimi iyi hissettim veya şairleri” (Yalsızuçanlar, 2014).

Yalsızuçanlar'a baktığımızda dünyanın bütün yüklerine, zorluklarına rağmen mesut bir insanla karşılaştığımızı hissedersiniz. Bir insan Allah ile ne kadar çok meşgulse o kadar mesuttur. Çünkü fanilere, fenaya, dünyaya, insanlara takılıp kalmıyor. Aşıyor onları. Kulları memnun etme derdinde olmuyor. Ve mutlu yaşıyorsunuz.

Sultan Selim demiş ki; “Padişah-ı âlem olmak bir kuru kavga imiş/Bir veliye bende olmak cümleden evlâ imiş.”

3. Sonuçlar

Nurdan Bir dem: Üstad, Yalsızuçanları'nın şahsi macerasının hikayesidir. Üstad bir zamanların toy çocuğunu modern zamanların dervişine dönüştürmüştür. Onun bütün kitaplarında bu mistik, tasavvufi izler görülür. Yalsızuçanlar bir Üstadı dost olmayı dünyaya, padişahlığa değişen adamdır. Yalsızuçanlar'ı tanıdıysanız öyle çok konuşan bir yazar olmadığını da bilirsiniz. O sigarasını yakar ve susar. Onu seyrederken elifin dünyadaki akislerinden birini görürsünüz. Susar ve ötelere dalar. O yazılarıyla olduğu gibi sükutuyla ve elif gibi dimdik duruşuyla da iyileştiren, şifayı yayan adamdır. Sadık Yalsızuçanlar modern bir dervişdir. O yıllar süren Üstad ile muhabbetinde kabını doldurmuş şimdi yazılarıyla taşmaktadır. Kabınızda ne varsa dışarıya sızan da odur. Yalsızuçanlar kabını Allah'ın mesajlarıyla dolduran adamdır. Yazılarından da bu mesajlar sızar, okuyucuyu tüm samimiyetiyle sarıp sarmalar. O Mevlana'dan ziyade Şems'e yakındır. Dervişliği Üstad'dan gelir. Dünyaya kıymet vermezliği, asıl olanın ahiret yurdu olduğu yazılarından bellidir. Şöhreti Anadolu'yu aşip Avrupa, Asya pek çok ülkeye ulaşan, eserleri farklı dillere tercüme edilen yazar asrımızın modern bir dervışı olarak yazmaya ve söylemeye devam etmektedir. Çünkü Yunus gibi o da abasını giyip yollara düşmese ve söylemese ölecektir.

Kaynaklar

- Çelik, A., 2014. Sadık yalsızuçanlar'ın öykülerinde yapı ve izlek. Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Özen, İ., 2018. Türk edebiyatı isimler sözlüğü, Ahmet Yesevi Üniversitesi, (<https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/sadik-yalsizucanlar>), (Erişim Tarihi: 11.12.2025).
- Taş, C., 2009. Çağdaş türk romanında din ve tasavvuf (1980 sonrası). Yüksek Lisans Tezi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van.
- Umurhan, S.H., 2019. Sadık yalsızuçanlar'ın romanları ve romancılığı üzerine bir değerlendirme. Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
- Yalsızuçanlar, S., 2014. Üstad: Nur'dan Bir Dem, İstanbul: Timaş Yayınları.
- Yalsızuçanlar, S., 2000. Öykü Soruşturmaları: Sadık Yalsızuçanlar. Hece Türk Öykücülüğü Özel Sayısı, Ankara.